Dessens 'meer het bijbellezend leekenpubliek, de Vlaming meer den studeerenden geestelijke of seminarist voor oogen had.'[30] Dat verschil tussen 'Vlaanderen' en 'Nederland' bleef overigens niet beperkt tot *Genesis*. 'Van de Kleine Profeten geldt nog meer dan van Genesis – aldus Van Kasteren in 1895 – dat de Belgische verklaringen merkelijk uitgebreider, en in dien zin grondiger zijn.'[31]

Ruim tien jaar later benadrukte J. van den Dries in een omvangrijke bespreking in *De Katholiek* van een tweetal kort tevoren verschenen afleveringen van het tweede deel, verzorgd door Sloet, Jansen en Schets (die op dat moment reeds alle drie pastoor waren), hoezeer de vertalers nú, tien jaar na de start van het project in 1894, erin geslaagd waren 'de oude koers te verlaten en, altijd onder de zekere leiding van het kompas der katholieke leer, den nieuwen weg te volgen.' Dat gold volgens Van den Dries vooral voor de toepassing van de historische methode op de bijbelverhalen uit het tijdvak der Rechters en voor de wijze waarop met name pastoor Sloet de inspiratie-theorie had uiteengezet. De recensent prees pastoor Sloet in het bijzonder, omdat die zich aangesloten had bij enkele van de opvattingen die de in bepaalde kringen zeer omstreden Limburgse priester-exegeet Henri A. Poels (1868-1948) in zijn Leuvens proefschrift uit juli 1897 had verkondigd. Daarbij ging het onder meer om diens – nog vrij behoedzaam geformuleerde – kritiek op de toentertijd nog door veel katholieke exegeten aangehangen opvatting dat er ten aanzien van het heiligdom in oud-Israël een ononderbroken continuïteit bestond tussen de Bondstent met de Ark, de nieuwe tabernakel van David in Jeruzalem en de tempel van Salomon.[32]

Het is inderdaad opmerkelijk dat Sloet zich hier op een aantal punten zo ondubbelzinnig achter 'het stelsel van Poels'[33] plaatste. Zijn collega Dessens had zich namelijk in zijn inleiding op de Pentateuch uit 1904 – overigens zonder Poels' naam te noemen – heel resoluut verzet tegen diens denkbeelden over 'de oorsprong van de Pentateuch'. Poels had zich hierover uitgesproken in een tweetal artikelen in *De Katholiek* uit 1898.[34] In deze beide studies wees de jonge Leuvense doctor, leerling van de befaamde Albinus van Hoonacker (1857-1933), eerste bekleder van de Leuvense leerstoel voor de Kritische Geschiedenis van het Oude Testament, de leer van de streng Mosaïsche oorsprong van de Thora af onder verwijzing naar het feit dat het hier anders dan Dessens meende geen 'katholieke quaestie' betrof, maar 'een geheel vrije quaestie' waarop de historische bijbelkritiek kon worden toegepast. Met deze artikelen reageerde Poels in feite op een studie uit 1891 van de hierboven reeds meermalen genoemde Jos. Schets, seminariedocent te Hoeven, die gericht was tegen 'de ongeloovige Pentateuchkritiek'.[35] Dessens had aan die studie een zeer lovende bespreking

[30]. J.P. van Kasteren, 'De Genesis voor Zuid en Noord', in: *Studiën* 43(1894), 276-292.

[31]. J.P. van Kasteren, 'Berichten uit de pers', in: *Studiën* 45(1895), 212.

[32]. J. van den Dries, 'Onze Hollandsche Bijbelvertaling', in: *De Katholiek* 128(1905), 261-275. Het proefschrift waarop Van den Dries doelde, was getiteld *Sanctuaire de Kirjath-Jearim. Étude sur le lieu du culte chez les Israélites au temps du Samuël*, Louvain, 1897. Hiervan was nog datzelfde jaar bij Brill in Leiden ook een handelseditie verschenen onder de titel *Examen critique de l'histoire du Sanctuaire de l'Arche*.

[33]1. De kwalificatie is van J.P. van Kasteren: vgl. *Studiën* 64(1905), 282.

[34]. H.A. Poels, 'Belangrijkheid der geschiedenis van Israël', in: *De Katholiek* 113(1898), 221-234 en 'De oorsprong van de Pentateuch', in : *idem* 113(1898), 365-429.

[35]. Bedoeld is: Jos. Schets, *Prof. Kuenens Pentateuchkritiek historisch-critisch onderzocht door Jos. Schets, Professor aan het Seminarie Hoeven. Leiden, J.W. van Leeuwen*, Utrecht, 1891. Het betreft een bundeling van artikelen die eerder in *De Katholiek* waren verschenen.